

Arwa Naomi Moustaid 4tA Escola Rafael Casanova Sant Boi

EN BUSCA DEL BOSC MÀGIC I DEL TRESOR AMAGAT

Hi havia una vegada cinc amics que es deien Timy, Marta, Ben, Bruno i Avata. Un dia van anar tots junts a menjar a casa de l'avi d'en Bruno. Allà l'avi els hi va contar una història fascinant sobre un bosc màgic i un tresor que s'amagava en ell.

Aquella història deia que existia un bosc màgic on vivien animals fantàstics i on s'amagava un tresor molt valuós en el seu interior. Però per poder aconseguir-lo calia superar moltes proves i reptes. L'avi els hi va donar un mapa als nens i els va marcar el camí per poder començar la seva aventura.

Els amics es van posar en marxa i passats uns minuts, el Bruno va veure dos camins amb dos cartells diferents. En un indicava el camí cap al "bosc màgic" i en l'altre posava "camí de la mort". Els nens van decidir agafar el primer camí i posar rumb cap al bosc màgic.

Només posar un peu en aquell bosc, els nens van veure un drac:

- Hola nens i nenes, jo soc el drac Dribol i si voleu continuar amb el vostre camí, abans haureu d'esbrinar qui és l'home dins d'aquesta foto.

El drac va treure una foto una mica arrugada i borrosa de sota la seva cua, on apareixien quatre persones, només una era un home. Els nens es van reunir un moment i van començar a debatre quin era l'home.

- L'home és el que surt al mig. - Va dir en Ben.

Els amics van endevinar l'enigma i el drac els hi va deixar continuar amb el seu camí. Unes hores més tard, quan ja començava a fer-se de nit, els nens van decidir acampar i fer una foguera per passar la nit.

A l'endemà, quan es van llevar la Marta va repartir a cadascun un entrepà i junts van continuar el camí que marcava el mapa. Quan portaven unes hores caminant, es van trobar amb un gegant que els va aturar a tots cinc i els hi va dir:

- Si voleu seguir endavant, abans un de vosaltres haurà de acompanyar-me a casa meva i superar un repte.

Els nens es van espantar molt, però finalment el Ben va decidir acceptar el repte i anar a casa del gegant. Quan va arribar allà, es va trobar amb una taula plena de carn. El gegant va mirar al Ben i li va donar un plat ple de carn.

- Has de menjar-te tota la carn que tens al teu plat abans que jo em mengi tot el que hi ha a la taula. Si ho aconsegueixes, tu i els teus amics podreu seguir el vostre camí, sinó us menjaré a tots.

El Ben va començar a menjar, però de seguida es va cansar i estava ple. Aleshores va veure un sac de brossa que hi havia sota la taula i va decidir

llençar la carn allà dins sense que el gegant li veies. Quan va desfer-se de tota la carn, li va dir al gegant:

- Ja he acabat, t'he guanyat!

El gegant molt sorprès, va supervisar el plat del nen i al no veure res estrany, el va deixar marxar. Van sortir tots dos de la casa, a fora estaven esperant la resta d'amics. El gegant els hi va dir a tots cinc que ara havien de seguir unes llums blaves que hi havien en el camí per a poder seguir la seva aventura cap al tresor. Els nens van marxar d'allà corrents i van començar a seguir aquelles llums blaves.

Al cap d'una estona van arribar a una casa molt vella i petita. Van mirar per les finestres i van veure que al seu interior hi havia escombres i pocions. Aleshores van aparèixer dues bruixes lletges i velles:

- Mireu qui tenim aquí, si son els amics valents que busquen el tresor del bosc màgic. Pobres ... Si voleu continuar el vostre camí heu de fer-nos abans un favor. Heu d'anar a la zona dels arbres de cristall i portar-nos una flor de cristall, una poma i una mica d'aigua també de cristall. Afanyeu-vos, que teniu només dues hores.

Els amics van sortir a corre cuita cap a la zona que li havien indicat les bruixes en busca de tots aquells ingredients de cristall. Quan per fi van arribar al bosc dels arbres de cristall, van agafar tots els elements que els hi havia dit les bruixes i just quan anaven a marxar d'allà, un drac gegant que llençava foc pels queixals els va aturar.

- Ja, ja, ja ... No us espanteu, no us faré res. Soc el drac encarregat de vigilar el bosc de cristall. Que voleu que us ajudi?
- Sí, si us plau. Necessitem portar tots aquests objectes a les bruixes. Tu podries ajudar-nos a portar-ho tot sense que es trenqui res? - Va dir l'Avata.
- Es clar que sí. - Va dir el drac.

Els nens van pujar a les ales del drac i van posar rumb a la casa de les bruixes. A mig camí, va començar a fer-se de nit i van decidir aturar-se i acampar per continuar el viatge al matí següent. A l'endemà, l'Avata va ser la primera en aixecar-se i espantada, va començar a cridar a tots els seus amics:

- Timy, Marta, Ben, Bruno! - Va cridar l'Avata.

Els nens es van despertar i van descobrir que estaven dins d'una casa que no coneixien. Era la casa d'un mag.

- Hola nens i nenes, no se si sabeu que la zona on vau acampar ahir a la nit es un espai restringit on hi viuen animals molt perillosos. No podíeu dormir allà, per això us vaig portar cap a casa meva.
- Bé i ara com podem tornar a casa de les bruixes, estem totalment perduts.

Els amics van explicar-li a aquell mag tota la seva aventura en busca del tresor. També li van explicar que ara mateix havien de fer-li arribar uns objectes molt delicats de cristall a unes bruixes.

- Crec que tinc la poció perfecta per ajudar-vos. Preneu el líquid d'aquests pots i crideu tots a la vegada les paraules que jo us diré. - Va explicar el mag.

Els nens van agafar aquells pots petits que els hi va donar el mag, van prendre el líquid del seu interior i tots a la vegada van cridar:

- ABRACADABRA!

Quan van tornar a obrir els ulls eren just a la porta de les bruixes. La poció havia funcionat a la perfecció. Van trucar a la porta i li van donar la flor, la poma i l'aigua de cristall a les bruixes. Aquestes amb mala cara van dir:

- Us vam dir que teníeu dues hores per fer l'encàrrec i heu trigat més d'un dia! – Van dir les bruixes.
- Ho sentim molt senyores bruixes, hem tingut alguns problemes durant el viatge, perdonar-nos si us plau.

Les bruixes van perdonar al nens i els hi va donar una escombra voladora a cadascun.

- Teniu, aquestes escombres us portaran al palau de la Reina del gel. Ella és la que guarda el tresor del bosc màgic. - Van dir les bruixes.

Tots cinc amics van pujar a les escombres i van posar rumb cap aquell palau. A l'arribar la mateixa Reina els hi estava esperant a la porta:

- Benvinguts, nois i noies. Us heu jugat la vostra vida per arribar fins aquí. Sou merescudament els nous guardians del Bosc màgic! Felicitats! - Els hi va dir la Reina.

Acte seguit els hi va fer entrega del tresor màgic i d'un diamant poderós. Els nens van tornar a casa dels avis del Bruno molt feliços. A l'arribar van compartir el tresor amb els avis i van sopar junts per celebrar el que havien aconseguit. Eren els nous guardians del Bosc màgic!